

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie petycyj tymczasowego nauczyciela Teofila Łopatyńskiego o przyznanie emerytury w drodze łaski i trzech wdów po nauczycielach o udzielenie darów z łaski.

Wysoki Sejmie!

Kilku uchwałami powziętymi na ostatniej sesji przekazał Wysoki Sejm wiele petycyj nauczycieli i wdów po nauczycielach ludowych, o emeryturę, pensję wdowią lub dary z łaski, Wydziałowi krajowemu do zbadania w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową i przełożenia Wysokiemu Sejmowi wniosków.

Stosownie do tego polecenia Wydział krajowy zasięgnął co do wszystkich petycyj zdania Rady szkolnej krajowej i co do tych petycyj, względem których otrzymał żadaną opinię, przedkłada Wysokiemu Sejmowi następujące sprawozdanie:

1. Teofil Łopatyński, zastępca nauczyciela dawniej przy szkole ludowej w Oslawiu czarnym obecnie przy szkole ludowej w Strupkowie, wniósł do Rady szkolnej krajowej prośbę o przyznanie mu emerytury w drodze łaski lub zatrzymanie go w zawodzie nauczycielskim.

Petent pełnił od r. 1851 a więc przeszło 45 lat obowiązki tymczasowego nauczyciela przy rozmaitych szkołach ludowych gorliwie i sumiennie a wpływ jego umoralniający był zawsze widoczny.

W ubiegłym jednak roku szkolnym przekonały się władze szkolne że Łopatyński ma już silnie przytępiony słuch i wzrok, że więc stał się niezdolnym do dalszego pełnienia obowiązków nauczycielskich.

Jako prowizoryczny nauczyciel bez kwalifikacyi nie nabył Łopatyński prawa do zaopatrzenia, chociaż zdaniem Rady szkolnej krajowej na nie zasługuje tak ze względu na długoletnią służbę jak i na przykre położenie materyalne, jako 72 letni starzec jest bowiem niezdolnym do pracy i nie ma środków do życia. Wydział krajowy zgodnie z wnioskiem Rady szkolnej krajowej sądzi przeto że Teofilowi Łopatyńskiemu należałoby przyznać w drodze łaski od r. 1897 stałe zaopatrzenie w rocznej kwocie 250 zhr. równającej się jego terażniejszemu wynagrodzeniu.

2. Albina Stebnicka, wdowa po tymczasowym nauczycielu szkół ludowych wniosła petycję o wyznaczenie jej w drodze łaski pensyi na utrzymanie pozostałych sierót.

Z akt okazuje się, że zmarły mąż petentki służył w zawodzie nauczycielskim nieprzerwanie przez lat 28 a nie nabył prawa do emerytury względnie wdowa po nim do pensyi wdowiej z tego powodu że do końca służby a względnie do chwili śmierci nie otrzymał pomocy stałej.

W obec długotrwałej służby ś. p. męża petentki jakoteż ze względu że petentka osoba chorowita, obarczona sześciorciem dzieci małoletnich pozostaje w wielkiej nędzy, Rada szkolna krajowa popiera petycję Albiny Stebnickiej z wnioskiem na udzielenie jej stałego daru z łaski w kwocie rocznej 100 zł. który to wniosek Wydział krajowy ze swej strony Wysokiemu Sejmowi przedkłada.

3. Marya Woynowska, wdowa po stałym nauczycielu szkoły ludowej w Głębokiem wniosła prośbę do Najjaśniejszego Pana o udzielenie jej stałego zaopatrzenia w drodze łaski która to prośba reskryptem c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 23. marca r. 1896 L. 6.828 odstąpioną została c. k. Radzie szkolnej krajowej do załatwienia.

Ze względu na opłakane stosunki materyalne tej petentki i jej trojga niezaopatrzonych drobnych dzieci, jak niemniej ze względu na dodatnią aplikacją służbową ś. p. jej męża tudzież na okoliczność że Woynowskiemu który służył w zawodzie nauczycielskim od 1. września r. 1882 do 9. kwietnia r. 1890 brakowało tylko roku i kilka miesięcy do uzyskania prawa do zaopatrzenia dla żony i dzieci c. k. Rada szkolna krajowa odniosła się do Wydziału krajowego z wnioskiem o wyjednanie dla Maryi Woynowskiej u Wysokiego Sejmu stałego zaopatrzenia wdowiego w drodze łaski w rocznej kwocie 80 zł. Wydział krajowy popiera ze swej strony ten wniosek

4. Anna Jarosiewiczowa, wdowa po tymczasowym nauczycielu szkół ludowych, wniosła petycję o udzielenie jej zaopatrzenia. Rada szkolna krajowa stwierdzając, że mąż petentki sprawował obowiązki nauczycielskie jako nauczyciel tymczasowy od r. 1861. do r. 1888. i służbę swą pełnił nienagannie, a pozostałej wdowie i dwojgu dzieciom nie pozostał żadnego majątku, wskutek czego wdowa ta znajduje się w bardzo przykrych stosunkach majątkowych, zaleca petycję Jarosiewiczowej do uwzględnienia z wnioskiem o udzielenie Jarosiewiczowej zaopatrzenia w rocznej kwocie 120 zł.

Wydział krajowy przedkłada ten wniosek Wys. Sejmowi do uwzględnienia.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Teofilowi Łopatyńskiemu tymczasowemu nauczycielowi szkół ludowych, przyznaje Sejm w drodze łaski od 1. Stycznia 1897 r. stałe zaopatrzenie z funduszu szkolnego krajowego w rocznej kwocie 250 zł.

II. Albinie Stebnickiej wdowie po tymczasowym nauczycielu szkół ludowych, przyznaje Sejm od 1. Stycznia 1897 r. stały dar z łaski z funduszu szkolnego krajowego w kwocie rocznej 100 zł.

III. Maryi Wojnowskiej, wdowie po stałym nauczycielu ludowym przyznaje Sejm od 1. Stycznia r. 1897 stałe zaopatrzenie z łaski z funduszu szkolnego krajowego w kwocie rocznej 80 zł.

IV. Annie Jarosiewiczowej, wdowie po tymczasowym nauczycielu szkół ludowych przyznaje Sejm z funduszu szkolnego krajowego stałe zaopatrzenie z łaski w kwocie rocznej 120 zł. w. a.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 16. grudnia 1896.

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Tadeusz Romanowicz w. r.,

Członek Wydziału krajowego.